

Pesem za Marka

Boris A. Novak

Pri drugih filozofih občudujem vrh
zavesti, misel, ki vesoljni svet in sebe
misli tako visoko, da začutim srh,
poln vrtoglavice. Jaz sem rudar, ki grebem

po rudniku jezika, da bi zven besed
pomenil in pomen zvenel, skozi podzemlje
spomina. Zato mi je blizu Marko: sled
resnice zanj ni led – je luč, ki ji mero jemlje

senca, nebo, ki je nedotakljivo blizu,
od nekdanj tu, skrivnostno znano in neznansko,
z nebesnimi in knjižnimi stranmi v nizu

stoletij, ki letijo, kjer živi vse lansko,
telo, ki je nekoč bilo in je minilo,
a še zdaj sije s platna, tako živo, čutno, milo,

logična misel, ki hrepeni po lepoti
in ve, da je izvor besede »etika« zlog TI,

človeška toplina, nevidna in neslišna duša,

ki govori tako, da nas posluša ...